

אותך אבקש

מסילות למבקשי ה' בדרכי העבודה העולה בית קל
במשנתו של הרה"ק מוהר"ן מברסלב זיע"א
פר' שופטים | גליון 37 | שנה ב'

לעורר ליבי

דיבורי אמת מבארו של החל נבע

'פלצות' מתוך שמחה...

למה קורא הנצי"ב 'עבודה קשה שבמקדש' | שורש המילה אלול
העבודה הפנימית והאמיתית של חודש אלול | השמחה-דין דאורייתא

לעולם כי ששון לבי המה, כי זה יורה שהתכלית האמיתית בעשיית אותה המצווה נשאר לו בקניין מחוקק ומסובך בתוך ליבו. לכן מביאי ביכורים היו עושים כל מיני העניינים המבוארים במשנה, והיו משוררים ואמרים שמחתי באומרים לי בית ה' נלך.

דיבורים מפורשים על מקומו של השמחה אצל בן עליה כותב הגרי"ס ב'אור ישראל' סימן ל' אות ו', 'המדרגות בעבודתו ית' שלוש הם במספר... הדרגה שלישית היא תיקון היצר שיהא האדם עלז ויש לעבודתו ית'.

ומן הח"ח פוסק כך גם במ"ב (סי' תרס"ט) 'והעידו על האר"י ז"ל שאמר שהמעלה העליונה שהשיג באה לו ע"י שהיה משמח בכל עוז בשמחה של מצוה'.

וכפי שדברנו, אנחנו עומדים בחודש אלול, כולם רוצים להשתפר, להיות יותר טובים. ראשית כל מה שצריך כל אחד לחפש את עצמו הוא בעניין השמחה, שהוא בעצם החיבור להקב"ה, השייכות לתורה והמצוות, שנגיע ליום הדין יותר מחוברים להקב"ה, שהתורה והמצוות יהיו יותר חלק מאתנו, חלק מעצמותנו ובשר מבשרנו, ולא רק מה יראו החברים מסביב ומה ירשים אותם אלא חיבור וקשר פנימי ועמוק עם הקב"ה בעצמו ולתורתו הק' וזה רק ע"י השמחה.

כך גם החרדים בהקדמה למצוות כותב דברים מבהילים על עניין השמחה 'שבע עשרה תנאים לקיום הצוות בשלימות... התנאי הרביעי השמחה הגדולה במצווה, דכל מצווה ומצווה שתזדמן לו דורנא הוא דשדיר להקב"ה, ולפי רוב השמחה יגדל שכרו. וכן גילה הרב החסיד המקובל מורנו הרב רבי יצחק אשכנזי זכר צדיק לברכה לאיש סודו, שכל מה שהשיג שנפתחו לו שערי החכמה ורוח הקודש בשכר שהיה שמח בעשיית כל מצווה שמחה גדולה לאין תכלית. ואמר דהיינו דכתיב בדברים כ"ח פסוק מ"ז: 'תחת אשר לא עבדת את ה' אלוהיך בשמחה וטוב לבב מרוב כל, פירוש מרוב כל מכל מיני תענוגים שבעולם'.

לחפש את עצמינו בחודש אלול
הכוונה היא מה רצון ה' ממני בכל
זמן ועת, ובפרט בחודש זה. ולא רק
מה שאני מבין שכך אמור להיראות
ה'אלול שלי וכל הסדרים שלי,

'חודש אלול'... לב מי לא יחרד, העולם כולו משנה את פניו לטובה בחודש זה, לבבות כולם נשואות לשיפור המעשים ותיקון הפעולות, אימת הדין ניכרת בכל פינה, בכל היכלי הישיבות כבר שוררת אווירה של 'אלול', ה'פלצות' לקראת יום הדין כלשון הגר"י סלנטר זצ"ל. כולם רוצים להתקרב, לשוב בתשובה, כל אחד רוצה להטיב מעשיו ודרכיו להגיע ליום הדין מוכן כדבעי.

הנה בבואנו לראות מהיכן נובע לשון 'אלול' לראשונה אנו מוצאים אצל המרגלים ויתורו את הארץ' אומר התרגום 'ויאללון ית ארעא'. כך גם בספר יהושע, (ב' ג') 'באו לחפור הארץ', מפרש התרגום 'יונתן ג"כ בלשון 'לאללן'. בכל מקום שרואים לשון חיפוש ובקשה תרגמו הוא אלול... וזה אכן כל מהות ה'אלול' בקשה וחיפוש, לחפש מה רצון ה' מאיתנו ובמה צריכים אנו לשפר את מעשינו ולהיטיב דרכינו.

אך זאת מבין כל אחד שלחפש את עצמינו בחודש אלול הכוונה היא מה רצון ה' ממני בכל זמן ועת, ובפרט בחודש זה. ולא רק מה שאני מבין שכך אמור להיראות ה'אלול' שלי וכל הסדרים שלי, אלא מה באמת רצון ה' ממני בכל רגע נתון וכך להיטיב מעשי.

הנה אחד מיסודי עבודת ה' הנוגעים בכל רגע ובכל ימות השנה אך גם ואולי בעיקר באלול הוא השמחה, כן! לא התבלבלתם, קראתם טוב, שמחה... גם בחודש אלול, ובעיקר בחודש אלול כששוררת ה'פלצות' של חרדת יום הדין וכל אחד חוזר בתשובה, דווקא כאן צריכים להיצמד לרצון ה' שרוצה מאתנו שכל מה שנעשה יהיה בשמחה עצומה ונשגבה. ורק אם נכניס את השמחה לעבודתנו נרצה לפניו ית', ונעלה נחת רוח לפניו באמת כרצונו ית'.

ונרדה מעט מן המעט ללקט שושנים מרבתינו מה מקומה של השמחה בעבודת ה', ומה גודל הכרחיותה. וכך נבין שאם זהו יסוד היסודות בעבודת ה', הרי שהדבר הראשון שעליו אנו צריכים לחזור בתשובה בחודש אלול, זה על חוסר השמחה והחיות בעבודת ה'.

הנה החת"ס בפרשת ויחי בד"ה 'וירא יוסף' אומר: 'מצווה ראשונה שמקיים הנער מיד בכניסת שנת ה"ד שהוא שש ושמח שהוא זוכה לקבל עול מצוות ה' אלוהיו, והשמחה היא מצוות עשה דאורייתא לעבדו בשמחה בטוב לבב מרוב כל'.

ושלא נדמה לעצמינו לרגע, השמחה איננה דבר קל ופשוט, כפי שכותב הנצי"ב ב'העמק דבר' (ויקרא פרק י') 'כי השמחה היא עבודה קשה שבמקדש'. השמחה היא מהדברים הקשים ביותר, אך אם זה רצון ה', וכפי שראינו זה מהמרכיבים החשובים ביותר בכל עבודת ה', עלינו לעבוד על עצמינו, ולנסות בכל כוחנו להגדיל את השמחה, לשמח את עצמינו בכל מה דאפשר, להתבונן בגדולת הדברים והמתנות שאנו זוכים, ומה נעים ויקר גורלנו שזכינו להיות בחלק ה' ולעסוק בתורתו הק', וכמובן גם להתפלל על זה שזוכה לשמוח בה' לשמוח עם תורתו, לשמוח עם מצוותיו. ואז נזכה להכין את נפשינו כדבעי לקראת יום הדין, ובכך נשוב בתשובה שלמה באמת, שכן אין התשובה שלמה אלא מתוך שמחה, ונזכה להיחתם בספרן של צדיקים בשנה טובה ומתוקה לנו ולכל ישראל אמן.

חודש אלול זה זמן של חשבון הנפש, של תשובה וחרטה, והדבר הראשון עליו צריכים לחזור בתשובה זה האם אני הלימוד שלי הוא בשמחה? האם אני משמח את עצמי בזה שזכיתי להיות יהודי, להתפלל לפניו ית', לעסוק בתורה הק' היקרה מכל חמדות תבל.

חודש אלול והתשובה שבו אין הכוונה לחץ שרק מחליש מעבודת ה', או עצבות חלילה. אכן בוודאי שצריך להוסיף ב'שטייג'ן' צריך להשקיע בסדרים, לנצל כל רגע אפשרי לתורה, להיות יותר רציניים, אבל העיקר הכולל הכול, בשמחה! וכפי שראינו, השמחה איננה תוספת נחמדה או בונוס, השמחה היא העיקר והמרכיב בכל עבודת האדם.

וכדבריו המאירים של פירוש 'הכותב' על 'עין יעקב' במסכת ביכורים, 'וכל עושה מצווה יהיה שש ושמח ומתענג בעשייתה ויקיים בעצמו מאמר דוד המלך עליו השלום 'נחלתי עדותיך

שינוי ושיחה

מעולמו של בן ישיבה

לפספס הזדמנות לנקום!?

בזמן הזה הזה נראה לנו כ"כ רחוק וקשה, ודווקא עכשיו יש לך את ההזדמנות להתחבר ולגעת בשורש של כל העניין של 'התשובה' ולשבור את היצר בלי להסתכן ולהתבלבל יותר מדי. ואני יסביר את דברי, רבינו הק' בתורה ו' בלק"מ מבאר, שעיקר התשובה מתבטאת בכך שאדם שומע שמבזים אותו והוא שותק, רבינו מאריך בזה מאוד ומסביר שכל המעלה של חודש 'אלול' והתשובה סובבים סביב זה, וחוף מההבנה הפשוטה שיש בזה טמון בזה גם סודות נפלאים... חיים ניגש איתו יחד 'לאוצר הספרים' ששכן בסמיכות לחדר אוכל הוציא מאחד המדפים כרך קטן של לק"מ וקרא מתוכו...

ועיקר התשובה כשישמע בזיונו ידום וישתוק... שיהיה מן השומעים חרפתם ואינם משיבים, ולא ידקדק על בזיון כבודו, וכשמקיים דום לה' אז הקב"ה מפיל לו חללים כמו שכתוב "דום לה' והתחולל לו" [תהילים לו]. והוא יפיל לך חללים, [גטין ז]. היינו "וליבי חלל בקרבי", היינו שע"י זה נתמעט הדם שבחלל השמאלי שזה בחינת זביחת יצר הרע, וע"י זה זוכה לכבוד א-לוקי כמו שכתוב "זובח תודה יכבדנני" ודרשו חז"ל [סנהדרין עג:] על זביחת יצר הרע...

[לק"מ קמא ו.]

אתה שומע מה כתוב כאן?! כששומעים את הביזיון ומבליגים, ומקבלים זאת בהכנעה כי מבינים שלפי מעשינו ראוי לבוא עלינו כל הביזיונות האלו אפי' שנראה שהם באים כביכול ע"י בשר ודם, זה עוזר לנו לשבור את היצר הרע ולהשתנות לשוב אל ה' ולהגיע לימים הנוראים יותר זכים ונקיים...

וואו... זה מאוד מעניין הגיב ישראל בהתפעלות, אף פעם לא חשבתי כמה זה יכול להשפיע ולרומם כשאתה נהיה בצד של 'הנעלבים ואינם עולבים', ואחרי כל הדבורים הנפלאים האלו אתה כבר יכול להבין לבד מה אני יעשה לגבי המקומות... אחרי שאני יודע מה אני הולך להרוויח, אני לא הולך להיות טיפש ולהפסיד את ההזדמנות הנפלאה הזו...

בעוקצנות, אבל תמיד עקב כישרונותיו ומעמדו של יוני בחברה ובצוות הוא היה נאלץ לספוג את הביזיונות בדומיה, אבל הפעם הוא הרגיש שיוני כבר הגדיש את הסאה ומחשבות רבות חלפו במוחו כיצד להחזיר לו 'מנה אחת אפיים' על כל העלבונות שהוא ספג בגללו...

שעת ארוחת צהריים... ישראל ישב בחדר אוכל יחד עם חיים והוציא את מחשבותיו החוצה, הוא סיפר לו על כך שכבר נמאס לו מכל מיני בחורים שחצנים שאין רסן ללשונם, ועתה כש'המשגיח' נתן לו את התפקיד של סידור המקומות 'לימים הנוראים' הוא ידאג להעמיד אותם על מקומם ויתן להם את המקומות הגרועים ביותר שיכולים להיות, הן

הפעם הוא הרגיש שיוני כבר הגדיש את הסאה ומחשבות רבות חלפו במוחו כיצד להחזיר לו 'מנה אחת אפיים' על כל העלבונות שהוא ספג בגללו...

מבחינת 'המעברים' והן מבחינת המרחק 'מהבימה' וכל מיני שיקולים נוספים... חיים הקשיב לו עד הסוף הרהר מעט ואמר לו בעדינות, תראה... אני יודע שאתה מאוד פגוע ואתה רוצה להחזיר וזה מאוד קשה לוותר, ולכן אני רוצה לדבר אתך על איהו 'עניין' שיגרום לך לחשוב פעמיים לפני שתפעל בנוגע למקומות ואני לא מתכוון 'ללא תקום ולא תיטור' או משהו בסגנון... נו... מה כבר יש לך להגיד? שאל אותו ישראל בסקרנות, אני מתכוון לכל העניין של 'התשובה' והרצון לכפות את היצר ולהשתנות, שזה דבר שכולנו עסוקים בו

היה זה כארבעים דקות לאחר השקיעה, מחוגי השעון הראו על כמה דקות לאחר השעה שמונה, ישראל נכנס להיכל בחשש כשהוא חובק בידיו את 'השערי תשובה'. בית המדרש שבימים כתיקונם בשעה כזו היה ריק לשליש ולמחצה, עתה בתחילתו של 'זמן אלול' היה מלא וגדוש מפה לפה, ישראל ידע מהשנים הקודמות שיתכן מאד שאחרי מספר ימים הוא יעזוב את העסק המסובך הזה של 'התשובה' אבל בכל זאת הוא החליט לנסות, הוא התיישב למול 'השערי תשובה' והתחיל לקרוא את דבריו של רבינו יונה על הטובה המיוחדת שהשי"ת הטיב עם ברואיו, משם הוא המשיך לעיקרי התשובה הרבים שר"י פרט והרחיב בהם אחת לאחת, 'היגון' 'החרטה' 'עזיבת החטא'... ועוד כהנה וכהנה. ישראל ניסה בעדינות להתחבר לדברים, אך משום מה זה לא הצליח, ככל שהוא התקדם יותר ויותר הדברים היו נראים לו רחוקים ממנו והלאה, דפיקתו של החזן העירה אותו ממחשבותיו והוא סגר את הספר מקווה שהלימוד בו ימשיך קצת יותר מהשבוע הראשון של האלול...

השעה הייתה אחת וארבעים בצהריים... בית המדרש רעש וגעש גם לאחר ש'זמן מנחה' הגיע, והמוני צעירים גדשו את הכניסה מסתכלים בהערכה מהולה בקנאה בוועדים שמעליהם שיש להם את הזכות להיכנס ולשמוע את שיעורו הכללי של הראש ישיבה, השיעור הסתיים והמוני בחורים התגודדו יחד מתנצחים זה עם זה בלהט, כשהם עושים את דרכם אל מחוץ להיכל כדי לא להפריע לתפילת העמידה. גם קבוצה נכבדת מבני 'ועד רביעי' נעמדה שם במבואה והתנצחו יחד, יוני ניווט את הוויכוח והדגיש את הקושיות שלא נפתרו גם לאחר היסודות המוצקים שהר"י סלל בנבכי הסוגיא, ישראל שחשב קצת אחרת ניסה להתווכח אך יוני לא נתן כלל מקום לדבריו, 'עוד אחד...' חושב שהוא מבין משהו... קודם כל תתחיל להבין בכלל את המחלוקת של רש"י ותוס' ואח"כ תדבר על 'השיעור כללי'... ישראל נפגע עד עמקי נשמתו אבל בכל זאת הוא נשך את שפתיו והמשיך לעמוד שם יחד עם כולם כאילו לא קרה כלום. זאת לא הייתה הפעם הראשונה בה יוני התנהג אליו

דעתם הבהירה והנחרצת של רבותינו זצוק"ל ביחס לרביה"ק מוהר"ן זי"ע, ספריו הקדושים, ותלמידיו, בעדויות מכלי ראשון

קו נכספה 03.50.111.06 שלוחת המה מעידים 3,5

נפשי בשאלתי

ליבון ובירור ענינים בעבודת ה'

שאלה:

שלום וברכה!

בעולם הישיבות ישנו עסק גדול סביב חודש אלול והמעלות המיוחדות שטמונות בו. כבחור מקורב רציתי לדעת האם בברסלב יש גם התייחסות מיוחדת לחודש אלול על פי משנתו של רבינו הקדוש זי"ע? תודה רבה. אשמח את תאירו את עיני בעניין זה.

תשובת אחד מחשובי התלמידי חכמים

מתוכה, ולהיות 'בחוף' עד שנצליח לקום ולחזור פנימה. ישנם דרגות ועולמות אין ספור, ותמיד אנחנו נמצאים בזירת התמודדות מלאה בעבודה, עם יכולות ואתגרים.

תמיד ישנו עולם גבוה יותר שאליו עלינו לשאוף ולהשתדל 'לקום' ולהיכנס לתוכו. ומאידך תמיד ישנו עולם נמוך יותר שעלינו להילחם להחזיק מעמד ולא ליפול מטה לתוכו.

המתבונן יבין ויראה איך כל תקיעויותינו בעבודת השם נובעות מפגם הבקיות ברצון ובשוב. כאשר מצד אחד נדמה לאדם שהגיע לאן שצריך, וחלילה נעצר ומסתפק בזה. ומצד שני כאשר נדמה לאדם שנפל וכבר לא משנה חלילה אם יתמיד בהידרדרותו סוד כוונת אלול הינו היכולת להתקרב אל ה' יתברך בכל המצבים, והזמן המסוגל שבו נפתחו שערי רצון הינו חודש זה עצמו.

ומסיים את דבריו בתורה ו' הנ"ל:

"ועקר הדבר, שעל ידי שהאדם, כשהוא במדרגה התחתונה מאד, ואף על פי כן הוא מחזק עצמו ומאמין שגם יש לו תקנה עדין, כי גם שם נמצא השם יתברך, בבחינת: "ואציעה שאל הנד", אזי ממשיך על עצמו הקדשה משם הקדוש הנה במלוי ס"ג, שהוא מחיה את כל הנסוגים אחר מקדשתו להחזיקם לבל יפלו לגמרי, חס ושלום, וזה בחינת בקי בשוב, שזה הבקיות הוא בחינת שם ס"ג. וכן כשאדם זוכה לבוא לאיזו מדרגה בקדשה העליונה, ואף על פי כן אינו עומד שם, והוא מתחזק ומתגבר לעלות יותר ויותר, אזי ממשיך הקדשה על עצמו משם הקדוש אק"ק במלוי קס"א, שהוא בחינת בקי בראו. כי האדם כפי גוועותיו וכפי התחזקותו בעבודתו יתברך, פן גורם ליחד השמות למעלה, וממשיך על עצמו הקדשה משם. והנה היטב."

באותיות של "מלחמה" נוראה עם כל הנטיות השפלות והנמוכות, ובזמן שהנך מרגיש בקרבך סערת היצר, דע לך שבוה הנך מתדמה אל הגדולים הרבה יותר מאשר בשעה שאתה נמצא במנוחה שלמה שאתה רוצה בה'. עוד כתב בביאור הפסוק "שבע יפול צדיק וקם" - אנשים חושבים שכאן בא הכתוב להשמיענו מעלת הצדיק בזה שנופל וקם, ולא מבינים שכאן בא לומר לנו מהות דרך גדילת הצדיק, שהיא רק דרך שבע יפול וקם, שדרך הנפילות והקימות צומח צדיק, וזהו התנאי לצמיחת הצדיק.

יסודות אלו חשובים וידועים.

אך גם לאחר ידיעתם לא בהכרח מתקבלת תמונה נכונה של דרכי העבודה והתשובה.

נמשיל את עבודת השם לזירת קרב. אנחנו נמצאים בהתמודדות תמידית לכבוש יעדים נוספים, להישמר מהכאות היצר, ומתוך אמונה ותפילה לעשות את כל המוטל עלינו. ולפעמים היצר מצליח להעיק אותנו החוצה, נפלנו...

לימדנו רבותינו שאסור לנו להיבהל, רק אדרבה, עלינו לחזור פנימה לזירה, לשוב למקומנו, שבע יפול צדיק וקם.

ועדיין יש כאן בעיה.

כי לפעמים איננו יודעים איך לטפס בחזרה לזירה שנזרקנו ממנה. במקרים רבים נדמה לנו שייקח זמן רב עד שנחזור למקומנו הראשון, יש מצבים שעשינו צעד שנראה כבלתי הפיך, ואנחנו תקועים בנפילה. לא תמיד מספיקה לנו הידיעה שאדרבה כך היא הדרך, שבע יפול צדיק וקם, ודווקא מתוך כאן נגיע ליעדנו.

כאן מתגלה סוד שתי הבקיות.

עולם עבודת השם אינו 'זירה' שייך להיות מושלכים

אכן, כפי שלמדנו חז"ל הקדושים, וביארו הקדמונים, חודש אלול הינו זמן מסוגל וימי רצון.

כפי שרבותינו בעלי המוסר העידו ומסרו, בעבר הלא כל כך רחוק כל כלל ישראל היו עושים עסק גדול סביב חודש אלול, גם אנשי עמל ובעלי בתים פשוטים. גם בליקוטי מוהר"ן ציין זאת כדבר נפוץ "וזה שאנו רואים, שבימי תשובה, דהיינו באלול ועשרת ימי תשובה, כל ישראל עוסקין אז באמירת תהלים, כי אמירת תהלים מסוגל לתשובה כנ"ל".

כעת נותרו לנו לפליטה הישיבות הקדושות שבהן עוד מאירה הגחלת ומתלהטת, ובהן מכירים ברוממות הימים ועמלים לנצלם בעמל התורה והיראה, ובחשבון נפש ותשובה. ואשריך שזכית להימנות עמהם.

במשנת רבינו הקדוש, וכפי שמביא ומבאר את דברי חז"ל והקדמונים, מתגלה פן חדש בעבודת חודש אלול ובסגולת הימים הללו.

אתה בוודאי מכיר את הנוטריקון של חודש אלול - "אני לדודי ודודי לי". הורגלנו להתייחס לרמז זה כמשוואה, עד כמה שאני לדודי אזי 'דודי לי'.

יש בכך דרבון גדול להבין שבסגולת הימים להתקרב ולפנות אליו יתברך, ואזי ביתר שאת הוא יפנה ויאיר פניו אלינו.

מאידך גיסא עלול להישמע חלילה צד שני של המטבע...

רבינו מביא בליקוטי מוהר"ן תורה ו' את דברי האר"י הקדוש, שם מתבאר פשט אחר בנוטריקון. ישנם שני מהלכים בעבודת התשובה, ושניהם מוכרחים למי שרוצה לזכות לתשובה. "אני לדודי" ומצד שני "דודי לי".

על האדם מוטלת עבודה של 'בקיות ברצון', לדעת להתקדם ולהתעלות, וגם כאשר הוא אכן מצליח בעבודת השם, אסור לו לעצור שם אלא צריך לשאוף ולהשתפר עוד. זהו "אני לדודי".

ומצד שני ישנה עבודה מיוחדת של 'בקיות בשוב', שגם בזמני נפילה ונסיגה חלילה, צריך להתחזק לעמוד על עומדו, לבל יתיאש ולבל יפול ממעט הטוב שזכה בו, ויזכר שהשם יתברך נמצא עמו ולכן ביכולתו להתקרב אליו ולדבוק בו בכל מצב. זהו "דודי לי".

בכדי להבין את הגישה החדשה המתגלה בדבריו, כדאי לחדד מהי הטעות שהיינו עלולים לחשוב לולי ביאור זה. לשם כך נתבונן ברעיון מפורסם בשם הגר"י הוטנר זצ"ל.

ישנה איגרת ידועה שהשיב לתלמידו, לאחר שהלה התאונן בפניו על קשייו והתמודדותו במלחמת היצר עם כל העליות והמורדות, וכך כתב לו ("אגרות ומכתבים" קכ"ח):

"רוחך סוערת לקראת השאיפה להיות גדול, בבקשה ממך, אל תצייר לעצמך גדולים שהם ויצרם הטוב בבחינת חד הוא. [כלומר כאילו ואין להם יצר הרע], אלא לעומת זאת צייר בנפשך גדלותם של גדולי עולם

הנה אורו עיני

בי טעמתי מעט הדבש הזה

"טעמה כי טוב סחרה"

כשטועמין "כי טוב סחרה", שהוא התורה של הצדיק, שהסחרה שלו, הינו התורה שלו, טעמה טוב, אזי שוב לעולם "לא יכבה בלילה נרה", כי תמיד תאיר לו אור התורה שטעם אצלו, אפלו בלילה, הינו בעת ההתרחקות, שהיא בחינת לילה, כי לא יכבה בלילה נרה לעולם ועד:

ליקוטי מוהר"ן רפ"ה

טעמה כי טוב סחרה" (משלי ל"א) - הינו תכף כשטועמין טעם התורה של הצדיק האמת, שוב "לא יכבה בלילה נרה", הינו אף על פי שאחר כך ימנע ולא יתקרב אליו ויהיה רחוק ממנו (שזהו בחינת לילה וחשך), אף על פי כן לעולם יאיר לו אור התורה, שטעם קצת ממנה בהיותו אצלו. וזהו: "טעמה כי טוב סחרה" - תכף

המחדש בשובו

חדשות ועדכונים מהנעשה והנשמע

הופיע!!! בס"ד המגזין החדש מבית נכספה 'לבב חוכמה' והוא מופץ בכל ריכוזי בני התורה

בכל מקום נחטף המגזין וכל הרואה אומר ברקאי, ולא גמרו את הלל על עוצמת הדיבורים והשיחות שמובאים במגזין. כשהדרישה גוברת והולכת, והמשובים החמים זורמים כל זמן מכל שכבות הציבור ממש.

מסע קברי צדיקים בצפון

לקראת סוף ביה"ז בליל ער"ח אלול מוקדם, התקיימה נסיעה מרתקת לקברי צדיקים בצפון הארץ, בהשתתפות בחורים ואברכים מובחרים מכל רחבי הארץ. מפאת קוצר הזמן לא נוכל להרחיב בהזדמנות זו, ואי"ה נרחיב בהזדמנות הקרובה.

בפעם הראשונה לחייהם, והרגשות הנעלות והמרוממות במתחם בני הישיבות-נכספה. כך גם סיפור חיים של אחד מחשובי האברכים המספר את סיפור חייו המופלא, איך שלא ברצונו ובלי שום כוונה גלגלה יד ההשגחה שזכה להכיר ולטעום מאורו הנעים של רביה"ק וללכת בדרכו, והדרכות מפורטות שקיבל מרבותינו גדולי ישראל בעניין ההתקרבות לברסלב.

כך גם מכתב נדיר הנחשף לראשונה ממרן פוסק הדור הגרש"ז אורבך זצוק"ל, על דעתו בעניין הלימוד והשקידה בספרי ברסלב. כשכל המגזין מעוצב בצורה מרהיבה ומושכת עין, תורה מפוארה בכלי מפואר.

בקורת רוח גדולה התקבל המגזין החדש והמושקע מבית נכספה 'לבב חוכמה' שהופיע לאור עולם בשבוע החולף, בכל רחבי ארץ הקודש, וממשיך להיות מופץ בימים אלו בכל היכלי הישיבות והכוללים.

המגזין אשר כשמו כן הוא 'לבב חוכמה', מעורר את לבבו של כל אחד ואחד בתבערת הלב לעבודתו ית' בחכמה ודעת דקדושה, הנובעים ונמשכים מתוך באורו של ה'נחל נובע' שמחיה ומעורר ליבות ישראל לעבודתו יתברך.

המגזין כולל בתוכו כתבות מרתקות, ראשית כל ראיון עוצמתי עם ארבע אברכים מובחרים המספרים על הראש השנה האחרון שזכו להתקבץ בקיבוץ הק' באומן, שלושה מתוכם

המה מעידיים

מפיהם ומפי כתבם
של רבותינו זצוקל"ה ויבדלחט"א

מרן החזון איש זצוק"ל ח' ה'

מספר הגאון רבי דוד שמידל שליט"א מגדולי תלמידי מרן ה'חזון איש' זצ"ל הגאון רבי שמריהו גריינמן סיפר כי היה בחור בישיבת 'תפארת ציון' ממשפחה ברסלבאית שלמד בסדר מוסר בספרי מוהר"ן, והישיבה רצתה למנוע ממנו, שלח מרן ה'חזון איש' להנהלת הישיבה והורה להם לא להפריע לו ללמוד בספרי מוהר"ן. כשהלכו לשאול את ה'חזון איש' את טעמו, השואל סבר שה'חזון איש' יאמר שלא כדי לריב על זה, וזה לא יעזור וכדו', אבל ה'חזון איש' אמר לו 'רבי נחמן איז גיווען א גרויסער' (רבי נחמן היה גדול).

(ועל השאלה האם החזון איש למד בספרי מוהר"ן ענה הגאון שליט"א: שרק בכמה ספרים בודדים היה לומד ה'חזון איש' בקביעות, אבל מסתמא כן למד בספרי ברסלב, שכן אם לא מהיכן ידע שהוא גרויסער'?) (גדול).

(ניתן לשמוע בקו נכספה 05.50.111.06 שלוחת המה מעידיים 5, 3)

קרית בני הישיבות
'נכספה'
אגודת ישיבות
ראש השנה תשפ"ו

בשורה משמחת!

בסיעתא דשמיא שמחים אנו לבשר על הנחה מיוחדת במינה, בעו"ה על כל אברך / בחור שזכיתם לצרף אתכם למתחם 'ינוכה מורתשלו' שלכם סך \$100 (באם כבר זכיתם להעביר את כל התשלום ויחזור לכם הסכום כפי סך האנשים שזכיתם לצרף אתכם)

ברכה

אגודת בני הישיבות 'נכספה'
לאורו של רביה"ק מוהר"ן מברסלב זי"ע

בס"ד הושג סבסוד מיוחד

לכל השוהים במתחם 'נכספה'

לכרטיסי בניה למקווה מפואר ומאובזר

במחיר זול ביותר לרווחת ציבור בני הישיבות

הבאים לשחות בר"ה הבעל"ט בציון המצוינת פרטים בשלוחת אומן ר"ה

פרנסי העלון

ואלה יעמדו על הברכה אשר נידבו

להוצאות העלון בעין יפה

הר"ר שמואל שפירא שליט"א

לרגל היכנס בני משה לעו"מ

הר"ר נחמן שפירא שליט"א

לרגל נישואיו בשנת"מ

יחי רצון שייזו לרוב נחת דקדושה בנסות רביה"ק אמן